

Ziņnesis

Jānis Roze

Aprīlis
2018

Ciemojamies pie
Māra Martinsona

“Jāņa Rozes apgāda”
grāmatām -25% un
dāvanā Pergalē šokolāde

Latvijas Literatūras
gada balvas nominanti

Aprīlī Pircēja kartei
50% atlaide!

Foto: Anna Lena Aistrēma

Saruna ar zviedru rakstnieci Martinu Hāgi

170

grāmatām 25% atlaide!

*Nopērc
labu grāmatu,
saņem saldu
dāvanu!*

Pērc "Jāņa Rozes apgāda" grāmatu vismaz € 3 vērtībā un saņem dāvanā gardo **PERGALE** šokolādi!

Akcija spēkā: 3. – 30. aprīlis. Dāvanu skaits ir ierobežots.

Lai arī par iztēles trūkumu nesūdzos, tomēr dzīvi bez grāmatām iedomāties nevaru. Pirmkārt, jau negribu. Grāmatas ir durvis uz pasaules plašumiem, uz cilvēka dabas izziņāšanu, sevis iepazīšanu, empātijas veidošanu, uz pieņemšanu, uz jautājumiem. Lasot grāmatas ar māsas meitiņām, vienmēr bezgalīgi priecājos par to, cik daudz "kāpēc" viņām rodas. Ne uz visiem, protams, varu atbildēt, bet sarunas un dialogi, kas mums raisās, lasot grāmatas, ir brīnišķīgi. Grāmatas māca domāt, apšaubīt, just. Grāmatu vāciņos dzīvo dzīve. Kā 2015. gada Ziņnesī teikusi Agnese Rutkēviča – grāmatas vienlaikus ir gan prombūtnes liecinieces un klātbūtnes glabātājas. Skaisti un patiesi!

Aprīlis ir grāmatām nozīmīgs mēnesis, jo 23. datumā visā pasaulē tiek atzīmēta Pasaules Grāmatu un autortiesību diena, ko 1995. gadā noteikusi organizācija UNESCO. Latvijā 23. aprīlis ir arī Jurģu diena.

Katalonijā vēl tagad ir dzīva leģenda par gudro Svēto Juri, kas pārvarēja tumsonīgo māņticību un izglāba princesi no pūķa nagiem. Tai vietā, kur ievainotā pūķa asinis skāra zemi, uzplauka sārta roze. Kopš tā laika ik gadu 23. aprīlī, pieminot šo varoņdarbu, ļaudis mēdz dāvināt cits citam grāmatas un rozes. Katalonijā šī tradīcija ir tik spēcīga, ka šajā nedēļā tiek pārdota puse no visa gada grāmatu apjoma. Latvijā tradīcija 23. aprīlī – Jurģu dienā – dāvināt saviem mīļajiem grāmatas un rozes vēl nav iegājusi tik spēcīgi, taču būtu skaisti, ja tā iedzīvotos arī pie mums.

No savas puses – par godu Pasaules Grāmatu dienai – aprīlī visām Jāņa Rozes apgāda grāmatām dāvinām 25% atlaidi, kā arī, pērkot grāmatu vismaz 3 eiro vērtībā, saņemsi gardo *Pergalē* šokolādi. Brīnišķīgas lasāmvielas bagātu aprīli vēlot,

Inga Pizāne, dzejniece un "Jānis Roze" mājaslapas un sociālo tīklu satura veidotāja

Nedēļas piedāvājums

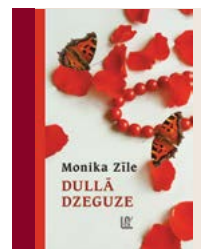
2. – 8. aprīlis
€ 13,45

€ 6,50

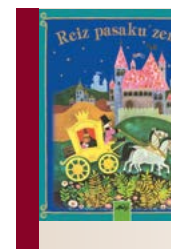
9. – 15. aprīlis
€ 14,95

€ 6,50

16. – 22. aprīlis
€ 9,35

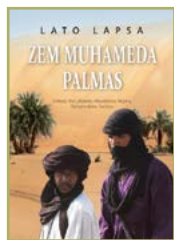
€ 5,00

23. – 29. aprīlis
€ 10,35

€ 4,95

Lato Lapsa ZEM MUHAMEDA PALMAS Eritreja, Mali, Maroka, Mauritanija, Nigēra, Rietumsahāra, Sudāna

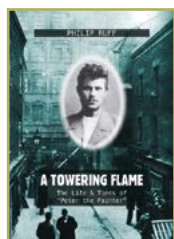
Ar autora fotogrāfijām

“Allāhs aizvāca visus cilvēkus un dzīvniekus no tuksneša, lai viņam būtu vieta, kur pastaigāties mierā. Tāpēc vareno Sahāru sauc par Allāha dārzu,” vēsta tuksneša iemītnieku gudriba.

Nu ar katru gadu aizvien vairāk izskatās, ka Allāhs ir nopietni apņēmis savu pastaigu vietu paplašināt un padzīt no tās nelūgtos iemītniekus. Taču es viņus vēl iespēju satikt – gan Sudānā un Mauritanijā, gan Mali un Nigērā, gan Marokā, Rietumsahārā un Eritrejā.”

Lato Lapsa

Dienas Grāmata

Philip Ruff A TOWERING FLAME

The Life & Times of “Peter the Painter”

“Pa stāvu liesmu debesīs. Nenotveramā latviešu anarhista Pētera Māldera laiks un dzīve” pirmizdevums angļu valodā.

“1910. gada Haundsdičas asinspirti – kā literatūrā mēdz dēvēt mēģinājumu aplaupīt Herisa juvelierveikalu Londonas Īstendā – joprojām uzskata par Lielbritānijas vēsturē visnepatīkamāko lietu, kas saistīta ar policistu bojāeju.

Galvenie vaininieki, tā sauktie latviešu anarhisti, iekļuvuši Īstendas folklorā arī ar citu, saistītu gadījumu, kad viņi policistu aplenkta Sidnijstrītas namā stundām ilgi spēja turēties pretī milzīgam pārspēkam. Lai tiktu ar viņiem galā, tur ieradās toreizējais iekšlietu ministrs Vinstons Čērčils un tika iesaistīti Lielbritānijas armijas spēki. Divi aplenktie gāja bojā, bet neviens tā arī netika skaidrībā par noslēpumaino vīru, kuru uzskatīja par īsteno bandas vadoni un kuram šis kaujas laikā varbūt izdevās izbēgt. Anglijā viņu pazina kā Pēteri Mālderu – *Peter the Painter*.”

Filips Rufs

Dienas Grāmata

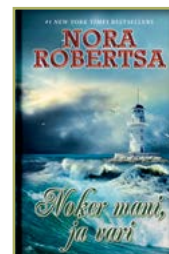

Guntis Berelis ES NEKAD NERUNĀJU MUĻĶĪBAS

Krājumā lasāmi desmit stāsti, tapuši beidzamo gadu laikā. To caurviju motīvu varētu nodēvēt par “nenovēršamo esamības absurdu” – absurds literatūrā, filozofijā, mākslā un pat politikā, un puslīdz aktuālās būšanās. Lasītājs tiek izvadīts cauri visiem elles lokiem komplektā ar šausmām un priekiem, ko šāda ekskursija sagādā. Grāmatas pamatdoma – mazliet iekustināt smadzenes tiem, kam vēl viņas palikušas un kas māk ar viņām apieties.

Grāmata izdota ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu

Kontinents

Nora Robertsa NOĶER MANI, JA VARI

No angļu valodas tulkojusi Ingūna Jundze

Viņi izbēga. Viņi izdzīvoja. Bet cik ilgi?

Tas bija parasts vakars tirdzniecības centrā. Trīs pusaudži gaidīja kinofilmas sākumu. Kāds jaunietis pie saulesbrīļu stenda flirtēja ar meiteni. Ģimenes nesteidzīgi iepirkās lielveikalā. Un tad ieradās šāvēji.

Apšaušana ilga tikai astoņas minūtes. Veselas astoņas minūtes, kuras izdzīvojušajiem nāksies atcerēties visu atlikušo mūžu. Katrs no viņiem centīsies aizmirst šo briesmīgo pieredzi. Kāds veltīs savu karjeru tam, lai šīs astoņas minūtes nekad neatkārtotos. Kāds cits nocietinās savu sirdi, lai vairs netiktu sāpināts.

Kāds mēģinās to visu atkārtot.

Sirdi plosošs romāns par mīlestību, drosmi un aizdomu postošo spēku. Nora Robertsa – pasaules labākā stāstniece – psiholoģiski niansēti parādījusi cilvēka mēģinājumus tikt galā ar dziļajām un sāpīgajām rētām, kuras radījis traģisks notikums.

Kontinents

Diāna Čemberlena NOZAGTĀ LAULĪBA

No angļu valodas tulkojusi Biruta Vaivode

Sirdi plosošu pavērsienu pilns, emocionāli aizkustinošs romāns par nodevību, aizspriedumiem un piedošanu.

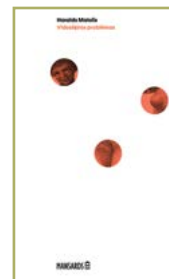
Ziemeļkarolīna, Otrā pasaules kara beigas.

Tesa Demelo nule ir atsaukusī saderināšanos ar mūža lielo mīlestību. Negaidīts pārpratums aizved viņu savādā bezmīlestības laulībā ar pavisam svešu vīrieti.

Viņa nonāk tālā provinces pilsētā, kurā jūtas neiederīga, turklāt nespēj no šīs vides izrauties.

Vai Tesai izdosies atšķētināt sava vīra pagātnes noslēpumus, iekams viņas dzīve vēl vairāk samezģlojas?

Mansards

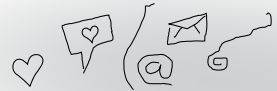
Haralds Matulis VIDUSŠKIRAS PROBLĒMAS

Grāmatas piecās nodaļās Haralds Matulis pēc sirds patikas izspēlējas ar iedomātiem, kā arī dzīvē novērotiem vidusšķiras pārstāvjiem no dažādiem laikiem un vietām, lai atklātu, kas liek iekāst viņu citkārt nosvērtajam prātam un sirdij iepukstēties straujāk. Vai grāmatas varoņi atklās noslēpumu – ka viņus visus vieno vidusšķiras izcelsme?

Haralds Matulis studējis filozofiju un sociālo antropoloģiju Latvijas Universitātē, kā arī pētījis kino un mūzikas kompozīciju. Rakstījis un kritizējis dažādus daiļliteratūras tekstus, tulkojis krievu isprozas meistara Daniila Harmsa (1905–1942) darbus (*Mansards*, 2014). Dizainu veidojis grāmatu mākslas konkursa “Zelta ābele 2017” gada mākslinieks Aleksejs Muraško.

1. vieta lasītāju vērtējumā!

Grāmatas "Meitene Tīmeklī" 1. daļa
Lielajos lasīšanas svētkos jauniešu žūrijas
vērtējumā 2017. gadā saņēmusi visvairāk balsu.
Un stāsts turpinās!

Penija ar segvārdu Meitene Tīmeklī raksta blogu par savām slēptākajām jūtām, par draudzību, zēniem, savu trako ģimenīti un panikas lēkmēm, kas gandē viņas dzīvi. Vecāki aizved meitu uz Ņujorku, kur Penija iepazīstas ar Noa – ļoti izskatīgu amerikāņu zēnu, kurš spēlē ģitāru. Pēkšņi meitene ir iemīlējusies. Noa nav parasts zēns, bet gan uzlecoša rokzvaigzne ar visām no tā izrietošajām sekām. Viņš uzaicina Peniju līdzī savā Eiropas koncertturnejā, un meitene ir sajūsmā. Bet viss nebūt nav tik vienkārši. Turklāt viņai trūkst ģimenes, labākā drauga Eliota... un sava bloga.

© Zoe Sugg

@zoella
www.zoella.co.uk

Zoja Saga, saukta Zoella, raksta stāstus kopš bērnības. Viņas skaistumkopšanas, modes dzīvesstila blogiem un video padomiem ir milzums daudz sekotāju internetā un miljoniem abonētu jūtūbē.

JĀNA ROZES APGĀDS

Ingo Zigners
**MAZĀIS PŪKIS KOKOSRIEKSTS.
SVINĪBAS UZ UGUNSKLINTS**

No vācu valodas tulkojusi Gita Hofmane

Jāņa Rozes apgāds izdevis jau sesto grāmatīņu par pūķa Kokosrieksta un viņa draugu piedzīvojumiem!

Šajā grāmatīnā iepazīsimies ar pūķu skolas jauno lidošanas skolotāju Emmu, uzzināsim, kā vislabāk sadziedēt sastieptu kāju, un piedalīsimies pūķu mācību gada lielākajās svinībās.

Grāmatā Kokosrieksts kļūst par kārtīgu lidpūķi, bet Dīters Sprausla pirmo reizi savā zoss mūžā brauc ar istu zemūdeni.

Ja neesi vēl paguvis iepazīties ar iepriekšējiem piedzīvojumiem – lasi:

DRĪZUMĀ!

JĀNA ROZES APGĀDS

Ians Heidns Smits
ĪSUMĀ PAR FOTOGRĀFIJU

No angļu valodas tulkojušas Ieva Kolmane un Renāte Punka

Šī grāmata ir kabatas ceļvedis galvenajos fotogrāfijas žanros, darbos, tēmās un tehnikās. Tā īsi, kodolīgi un ļoti informatīvi iepazīstina ar fotogrāfijas vēsturi, svarīgākajiem autoriem, žanriem un laika gaitā notikušajām tehniskajām inovācijām. Lasītāji uzzinās, kā, kad un kāpēc konkrētas

fotogrāfijas ir mainījušas pasauli, varēs aplūkot daudzus par klasiku kļuvušus attēlus un iepazīt, ar kādiem profesionāļiem pašmācītiem panākts to spēcīgais iespaids. Grāmatā skaidroti plašāk lietotie tehniskie jēdzieni, tā sniedz padziļinātu izpratni par fotogrāfu iecerēm un ļaus pilnīgāk izbaudīt fotomākslas sasniegumus.

Fotomākslas interesentiem iesakām visā pasaulē, arī Latvijā pieprasītās Henrija Kerola grāmatas:

Ians Heidns Smits ir žurnālu *Curzon* un *BFI Filmmakers* redaktors, daudz rakstījis un veidojis raidopārtraides par kino un fotomākslu. Grāmatas oriģinālversija angļu valodā šogad, vienlaikus ar tulkojumu latviešu valodā, iznāk britu kultūras un mākslas izdevumu apgādā *Laurence King*.

Šķiroties šķiet – tu mirsi

Izdevniecībā “Latvijas Mediji” iznāks zviedru rakstnieces Martinas Hāges (1964) romāns “Uz mūžu. Līdz sestdienai”, kas ir rakstnieces astotā un līdz šim veiksmīgākā grāmata. Romānu slavē kritiķi un mīl lasītāji, – romānam Zviedrijā pārdoti 300 000 eksemplāri, tas tulkots vairākās valodās un atzīts par 2016. gada grāmata.

Martinai Hāgei ir saites ar Baltiju, – viņas tēvs dzimis Igaunijā. Martina Hāge ir arī aktrise un

spēlējusi galveno lomu vairākās filmās, kuras uzņemtas pēc viņas grāmatām. Rakstnieces grāmatu tēmas aptver gan vientuļas, jaunas sievietes dzīvi lielpilsētā, gan humoristiski tvertus jaunas mātes dzīves mirkļus, bet romāns, kurš nu iznāk latviešu valodā, stāsta par šķiršanos. Rakstniecei ir četri bērni kopā ar TV programmu vadītāju Ēriku Hāgi, pāris izšķīrās 2013. gadā pēc 18 gadus ilgas laulības, un lielā mērā tieši pašas sāpīgā šķiršanās kalpoja par iemeslu romānam “Uz mūžu. Līdz sestdienai”. Kādā brīdī Anderšs – tēls romānā, kurš vēlas šķirties, lai būtu kopā ar kolēģi, pazīstamu TV raidījumu vadītāju, sievai saka: “Tu vari par to uzrakstīt kādu jautru grāmatu, ja gribi. Jā, nedaudz no tādas kā neveiksmīniece perspektīvas tāpat kā tavas pārējās grāmatas – ja jau neveiksmes ir tāda kā tava specialitāte, tad man nav nekādu iebildumu, ka tu par to raksti.” Šī ir tā grāmata – un tomēr arī nav, jo zem dzīvīgā, bet plānā humora slāniņa slēpjas patiesas ciešanas, kas romānu padara neticami reālistisku un ticamu.

Ar Martinu Hāgi sarunājas “Latvijas Avīzes” kultūras žurnāliste Linda Kusiņa-Šulce.

Martina, vai varat, lūdzu, mazliet pastāstīt par sevi? Es, protams, zinu jūsu biogrāfijas pamatpunktus, kā to, ka esat aktrise, rakstniece un rakstāt arī rakstus preseī. Taču kas īsti ir Martina Hāge?

Es daudzus gadus strādāju par aktrisi, taču man īpaši labi neveicās, lielākoties man piešķīra mazas lomiņas, un es cerēju, ka reiz varētu iegūt patiešām lielu lomu kādā filmā. Nevarētu teikt, ka biju bez darba, ka es tādēļ būtu bijusi spiesta mainīt nodarbošanos, man visu laiku bija nelieli darbiņi, taču man ar tiem negāja viegli. Gaidot, kamēr kāds režisors man atzvanīs, pajautāju paziņai, vai varu uzrakstīt sleju viņas izdevumā – tas bija mēneša žurnāla “Cosmopolitan” zviedru izdevums. Kad tas iznāca, man piedāvāja uzrakstīt slejas vēl vairākos izdevumos, un pēkšņi saņēmu Gada komentētājas balvu. Saistībā ar to vairākas grāmatu izdevniecības man piedāvāja, vai es nevēlos uzrakstīt romānu. Un mana pirmā grāmata, “Brīnišķīga un visu mīlēta”, ir tieši par aktrisi, kura palikusi bez darba, un gatava darīt pilnīgi visu, lai tiktu pie lielās lomas.

Kad grāmata bija iznākusi, nāca piedāvājums veidot pēc tās sižeta filmu. Tad es domāju: “Pag, Martina, reiz taču tev ir mazliet varas rokās!” Un tad es teicu: ja viņi grib uzņemt filmu pēc manas grāmatas, es gribu tajā spēlēt galveno lomu.

Pamazām tā kļuvusi par tādu kā manu biznesa ideju, – es uzrakstu grāmatu, izveidoju uz tās pamata scenāriju un nospēlēju galveno lomu. Patlaban man ir jau trīs pilnmetrāžas filmas, kurām pati esmu rakstījusi scenāriju. Nav nemaz tik daudz rakstnieku, kuri spēlē paši savās filmās, tad

ir kas tāds, kas man kopīgs ar Vudiju Alenu. Un Kristenu Vigu, kura spēlē seriālā “Līgavas māšas”, kuram pati raksta scenāriju.

Vai atceraties, kas bija jūsu pirmā loma, kad izlēmāt, ka kļūsi par aktrisi?

Es debitēju uz skatuves septiņu gadu vecumā – tas bija Sagateater, un es tēloju banānu. Dzeltēnā lietusmēteli...

Gan rakstniecība, gan aktierdarbs ir radošas profesijas, taču man šķistu – diezgan atšķirīgas savās izpausmēs. Lielākā daļa rakstnieku, kurus zinu, ir introverti un necieš atrasties prožektoru gaismā, turklāt, lai uzrakstītu romānu, nepieciešams laiks un vienatne. Kā jūs apvienojat šīs abas puses?

Man tā šķiet pilnīgi fantastiska kombinācija. Vispirms varu pilnīgā mierā un klusumā mēnešiem strādāt pie savas grāmatas. Es bieži mēdzu aizbraukt prom no pilsētas un rakstīt dabā, piemēram, Satltouktas kalnu tūrisma namiņā, kas atrodas Sarekas nacionālajā parkā tālu Zviedrijas ziemeļos. Tur praktiski nevar sastapt nevienu cilvēku, un es tikai rakstu un rakstu. (Arī romāna “Uz mūžu. Līdz sestdienai” galvenā varone Petra pēc šķiršanās dodas uz kalnu namiņu, kur pieņēmusi namiņa saimnieces darbu uz trim nedēļām – L.K.)

Kad vēlāk pēc šī paša stāsta tiek veidota filma, kurā es piedalos, esmu tai uzrakstījusi scenāriju un spēlēju galveno lomu, mēs esam vesels lērums cilvēku, kuri mēnešiem katru dienu strādā cieši kopā. Man tas šķiet perfekts kontrasts vientuļīgajam, klusajam rakstīšanas periodam.

Kā saprotu, romāns “Uz mūžu. Līdz sestdienai” ir autobiogrāfisks izjūtās, ja arī ne visās detaļās. Kā lasītāji Zviedrijā to uztvēra? Kā jūs pati to uztverat?

Es zināju, ka ap šo grāmatu būs tracis, tādēļ teicu izdevējam, ka nesniegšu par to intervijas. Šai grāmatai bija jāstāv pašai uz savām kājām. Jo es nevaru visu laiku sēdēt intervijās un skaidrot atšķirības starp sevi un grāmatas galveno varoni. Tāpēc man ļoti patīk, ka šī grāmata iznākusi Somijā, Norvēģijā, Fēru salās un citās vietās, kur par mani neko nezina.

Es nebiju plānojuši rakstīt romānu par šķiršanos, man bija gluži citi plāni, taču tad mani virs brīdinājuma pameta pēc gandrīz divdesmit gadus ilgušas laulības, un es nespēju domāt neko citu, kā vien: “Kā es to pārcietīšu?” Tādēļ es uzrakstīju šo grāmatu. Jo šādos brīžos cilvēks cieš tik ļoti, ka šķiet – tu nomirsi. Kad tu esi bēdīgs, tu vispār neguli. Šajā laikā es nespēju ēst, man negribējās ēst. Bija pilnīgi neiedomājami iebāzt ēdamo mutē, un es domāju: “Kāpēc man to darīt?” Bēdās šķiet, it kā tu kristu tūkstošiem metru dziļumā, taču, kad tu esi izdzīvojis, kaut kādā dīvainā veidā izdodas tikt ar to visu galā, kaut gan šķiet – tu nekad vairs nebūsi priecīgs.

Es gribēju, lai šī grāmata būtu tik patiesa, cik vien iespējams, lai izjūtas nebūtu mākslīgi konstruētas. Taču šī nav grāmata par atreibību. Es gribēju dot grāmatu citiem, kuri ir līdzīgā situācijā kā es tobrīd biju. Grāmatu, kurā varētu smelties spēku. Jo šī nav grāmata par šķiršanos. Šī ir grāmata par izdzīvošanu.

Publikācija sagatavota sadarbībā ar izdevniecību “Latvijas Mediji”.

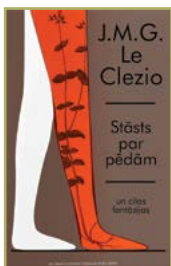

Staņislava Hobjana-Šerona KLAIDA MAGONES

No poļu valodas tulkojusi Liene Lieģeniece

Poļu rakstniece Staņislavas Hobjanas-Šeronas grāmata “Klaida magones. Vētrainās jaunības atmiņas. 1949–1955” stāsta par pārcilvēciskajiem pārdzīvojumiem, kuri pēc Otrā pasaules kara skāra miljoniem Polijas iedzīvotāju. Šim atmiņām piemīt īpašs un ārkārtējs skaistums; brutālajai asinssūcēju sistēmai, kurai Hobjana tika pakļauta pret savu gribu, vajadzēja pretī likt lielu cēlsirdību un neizsmeļamus labestības krājumus, lai raisītos gan estētiski pārdzīvojumi, gan sirds savīņojums, gan cilvēciska necilvēcīgās sistēmas sargu rīcība, gan ticības spēks bezdievju pasaulē.

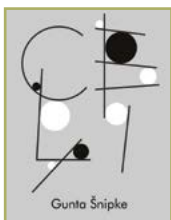
(No Vieslava Jana Visocka priekšvārda)

Ž. M. G. Leklezio STĀSTS PAR PĒDĀM UN CITAS FANTĀZIJAS

No franču valodas tulkojusi Vineta Berga

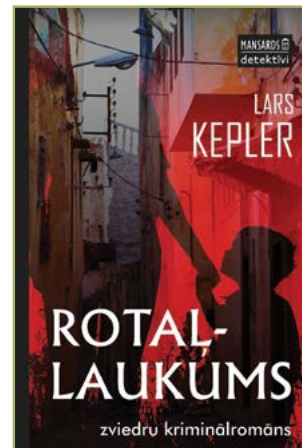
Ž. M. G. Leklezio (1940) ir vairāk nekā četrdesmit romānu, stāstu un eseju krājumu autors, Nobela prēmijas literatūrā laureāts. Dzīvo Francijā, Ņūmeksi- kas štatā ASV un Maurīcija salā. Krājumā “Stāsts par pēdām un citas fantāzijas” skan pasaulē, mītos un pasakās sadzirdētās balsis, galvenokārt tās ir sievietes, kas dažādos kontinentos un laikos cīnās par savu likteni, cīnās pret apspiedējiem un nabadzību. Pēdas, caur kurām tiek atklāti jaunu sieviešu stāsti, turas cieši pie zemes, kopā ar tām autors izstaigā gan Parīzes ielas, gan Libērijas savannas, izkāpelē pa Keipkostas forta ejām Ganā kopā ar angļu dzejnieci, kas dievina Baironu, laivās izbrauc līdz pārbēdzējiem, kas pamet Gorē salas nabadzību, lai satiktos ar sapņa piepildījumu vai nāvi Barselonā, un nemanāmi paceļ lasītāju augstāk, fantāzijas, kur pazudis vārds laime un stāstu stāsta mātes miesās miris bērns, jo, atsaucoties uz Vitgenšteinu, autors uzsver, ka “pasaule ir viss, kas gadās”.

Gunta Šņipke CEĻI

“Šobrīd latviešu literatūrā, šķiet, vienīgā dzejniece starp arhitektiem un vienīgā arhitekte starp dzejniekiem. “Ceļi” ir spilgti vizuāla, blīva un emocionāli saspringta dzeja, kurā realitātes tēli, pārvēršoties valodā, būvē jaunas telpiskas pasaules. [...] Šajā tekstā praktiski nav nejaušību, lasītājam [...] dzejolis atklāj rūpīgi izstrādātu domas konstrukciju; detaļa pie detaļas, vārds pie vārda sastiprinās cieši, vienīgajā autorei iespējamajā veidā, pie kura viņa nonāk, spontāno iestrādājot noturīgajā. Pieauguša cilvēka neaizplīvušais skatiens; ironija un pašironija kā divi suņi, stingri iekērušies ar zobiem viens otra kažokā, bieži vien daļa vienu vārdu, izplēšot notā atšķirīgas nozīmes; personiskas atsaucis, kuras nav nepieciešams ne atšifrēt, ne konkretizēt, bet tikai lietot kā īstenības pierādījumu. Un, atkāpjoties no šī spilgtā subjektīvā pietuvinājuma, paraugoties uz grāmatu citā distancē un mērogā, kļūst redzams, ka te no dzīves un valodas uzbūvēta Latvija.” (Inese Zandere)

MANSARDS

MANSARDS

Lārss Keplers ROTAĻLAUKUMS

No zviedru valodas tulkojis Māris Tīts

Stindzinošs sapnis, kurā jāatgriežas, lai glābtu tuvākos un izglābtos pats.

Brīdī, kad Lārša Keplera detektīvu sērija par Jonu Linnu (divas no sērijas grāmatām iznākušas apgādā “Mansards”, sagatavošanā ir trešā) ieguvusi pasaules slavu un komerciālu triumfu, autoru pāris maina savu stilu un piedāvā lasītājiem pārdabisku pasaules trilleri. Leitnante Jasmīne Paskāla-Andersone vada kaujas operācijas Kosovā. Kādas apšaudes laikā dzīvību zaudē divi viņas vienības

karavīri, bet pati Jasmīne tiek smagi ievainota. Viņas sirds uz 1 minūti un 40 sekundēm apstājas. Kad viņa atgriežas dzīvē, viss, par ko viņa spēj domāt, ir kāda ostas pilsēta. Lai tajā atgrieztos, nākas cīnīties un stāties pretim organizētai noziedzībai.

Jasmīne ārstējas no kara atstātajām sekām, cenšas dzīvot normālu dzīvi un rūpēties par savu dēlu, līdz notiek nelaime. Pēc smagas avārijas ārstiem uz brīdi ir jāapstādina bērna sirds, lai glābtu viņa dzīvību. Jasmīne saprot – ja Dante viens pats nokļūst ostas pilsētā, viņš nekad no tās neatgriezīsies. Ir jāuzņemas risks. Viņa zina, ka otrā pusē ir bīstama pasaule. Un visbaisākā vieta tajā ir Rotaļlaukums.

“Neviens nezina, kur mēs nokļūstam, kad mirstam, vai vietas, kas tiek aprakstītas, atrodas tikai mūsu iekšienē, zaigojošā sinapšu sistēmā. Ainas, kas atkārtojas nāvi pieredzējušo liecībās, zinātnieki izskaidro kā smadzeņu panisko reakciju uz skābekļa trūkumu, kas rodas, apstājoties sirdij.”

“Rotaļlaukums” ir ne tikai grāmatas nosaukums, bet arī nežēlīgākā vieta tur, kur nesniedzas mūsu apziņas pieredze. Rotaļlaukumā tiek spriesta tiesa. Par spīti visur klātesošajai paralēlajai realitātei, grāmatu nav iespējams ne nolikt malā, ne aizmirst, kamēr ciņa par izdzīvošanu nav kaut uz brīdi pierimusi. Kas atrodas otrā pusē? Vai būs gatavi uzzināt, ka tur dzīvo tumšu motīvu vadīti cilvēki, valda korumpētība, neticamas gaidas, nāves briesmas, bet pa vidu visam – arī mīlestība?

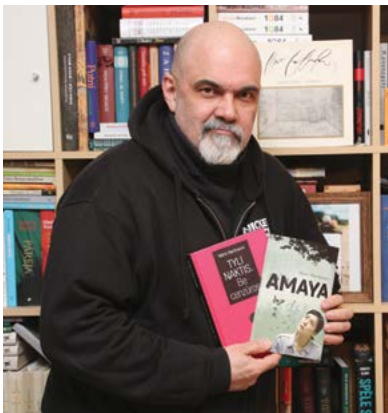
Lai arī grāmata atklāj citu Lārša Keplera daiļrades pusi, autori saviem faniem veltītā vēstulē apsolā, ka īpašās sajūtas nepazudīs. Tas pats ātrums, tās pašas isās nodaļas un tā pati intensīvas realitātes izjūta kā allaž, tikai šoreiz centrā nav policijas izmeklēšana. Tas ir absolūti oriģināls stāsts, kurš, kā raksta zviedri, “nogalina jebkuru konkurentu”. Pat Jū Nesbē tautieši norvēģi koķetē un par savu zviedru konkurentu raksta: “Jūs zināt, ko varat dabūt no Keplera: nepanesamu spriedzesstāstu, aizraujošus tēlus – viss sapakots spēcīgā, labi uzrakstītā grāmatā. “Rotaļlaukums” nav izņēmums. Saturieties! Grāmata jūs aizvedīs ceļojumā, kuru tik drīz nevēlēsit aizmirst.”

“Rotaļlaukums” ir pārkāpis visus žanra noteikumus un arī robežas ārpus Zviedrijas. Igaunija, Norvēģija, Nīderlande, Itālija, Čehija, Portugāle... tagad arī Latvija.

Aleksanders Andorils (viens no autoru pāra, kurš raksta ar pseidonīmu Lārss Keplers) sociālo portālu ierakstā atklāj: “Mans tēvs piedzīvoja sirds apstāšanos, bet, atgriezies dzīvē, kļuva par citu cilvēku, dzīvojot starp divām pasaulēm un realitātēm. Kad tēvs aizgāja no dzīves vēl pēc dažiem gadiem, mēs radījām stāstu, kas bija kā spēcīga ideja un ārkārtas situācija. Tas atgādina par dzīves vērtību un laiku, kurš jābauda tagad.”

MANSARDS
detektīvi

Ciemos pie Māra Martinsona

Pirms dodamies lūkot režisora un grāmatu “Amaya”, “Oki – okeāna vidū” autora Māra Martinsona grāmatu plauktus, satiekamies Barona ielas kafejnīcā *Caffeine*, kur arī norisinās mūsu saruna. Režisors, kurš tikko sācis filmēt jauno filmu “Jaunā gada taksometrs”, ir nobaudījis espresso un gatavs atbildēt uz mūsu jautājumiem.

Mūsu saruna, tāpat kā dzīve, sākas ar bērību. Un te Māris Martinsons savus bērna gadus salīdzina ar savu bērnu tagadni. “Viņiem ir grāmatu pārpilnība. Kā bija manos laikos? Trīs ar pusi grāmatas. Tagad to vairs nevar iedomāties,” viņš stāsta, pats brīnīdamies par

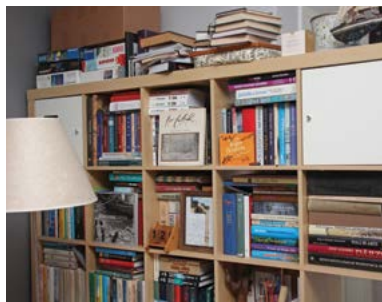
to, ka tādi laiki patiešām bijuši. “Katra grāmata dienas laikā bija izšķirstīta un pārlasīta piecas reizes,” viņš turpina, piebilstot, ka atceras, kā lasījis Margaritas Stārastes grāmatas un “Pifa piedzīvojumus”, taču visspilgtāko iespaidu uz viņu atstājusi grāmata “Vanadzīņš”. “Bēdīgi bija. Turklāt tajā laikā nebija tik daudz grāmatu, ar kurām varētu tās drūmās sajūtas izlidzsvārot,” Māris stāsta.

“Nākamais posms ir tas, kurā sāk veidoties savas domas, priekšstati, un man ļoti palīdzēja tas, ka zināju krievu valodu. Literatūras apvāršņi bija plašāki, jo ne viss bija tulkots latviski,” – tā Māris Martinsons iesāk stāstu par tīņu un jaunības gadiem. Tie laiki viņam saistās arī ar došanās uz grāmatnīcu Čaka ielā, kā arī Lāču bibliotēku,

kas bija viņa galvenie grāmatu iegūšanas avoti. Intrigu un adrenalīnu sagādāja ne tikai tas, ka ne visas grāmatas varēja dabūt, bet brīžam arī šaubas par to, vai konkrēto grāmatu vispār drīkst vai nedrīkst lasīt. Bija grāmatas, ko varēja dabūt tikai *zem letes* jeb caur pazišanos. Gaisā virmoja cilvēku ziņkāre un cits citam ieteica vai aizdeva labas grāmatas. Vai tagad tā ir? “Iespējams, mazākā lokā, bet ir gan,” mēs ar Ilzi esam vienprātīgi.

Šajā dzīves posmā Māris Martinsons grāmatas nelasa, taču ir ļoti priecīgs par to, ka par aizrautīgu lasītāju kļuvis viņa vecākais dēls, kurš lasa 12 cm biezās grāmatas, kas noņem viņu nost no datora, kā arī dod emocijas. Vienu no grāmatām, ko dēls izlasījis, ar nosaukumu “Spēle sākas”, viņš ir ieteicis arī tētim. Kad tētis lasīs – pagaidām nav zināms, jo režisora dzīvē lasīšanu šobrīd ir nomainījuši rakstīšanas un radišanas procesi. Viņam ir iesāktas trīs grāmatas, kā arī 12 stāsti scenārijiem. Viņš ar skaudību skatās uz savu sievu Lindu, kurai ir laiks un iespēja mierīgi paņemt grāmatu un palasīt. Māris sapņo par šādu apstāšanās mirkli, kas noteikti pienāks, un tad viņš paņems grāmatu un mierīgi lasīs.

Māris Martinsons atzīst, ka no lasīšanas baudām šobrīd ir atteicies arī tāpēc, lai zemapziņā neietekmētos no citu autoru idejām, jo atmiņas par izlasīto ne vienmēr mēdz atstāt kā atmiņas. Tās mēdz uzaust kā idejas – bez skaidrības, no kurienes tās nākušas. “Bērībā man

bija tā, ka, aizverot grāmatu, piemēram, tos pašus “Trīs musketierus” – man vienmēr gribējies to stāstu turpināt – tu esi iegājis iekšā stāstā, stilistikā, tēlos, un ir sajūta, ka tu varētu rakstīt to grāmatu tālāk,” viņš paskaidro.

Interesanti, ka vienu no grāmatām, kuru Māris raksta, sauks “Bastians” un tā ir par cilvēku, kurš pamostas Londonā nakts vidū grāmatu veikālā, nezinošs, kā ir tur nokļuvis. Iedvesmu šādam stāstam režisors ir guvis, apmeklējot *Foyles* grāmatu veikalu Londonā. Māris Martinsons raksta grāmatas gan latviski, gan lietuviski. Lietuvā viņam iznākušas jau 3 grāmatas. Tagad vienu no tām (par Ziemassvētku vakaru) ar sievas palīdzību viņš mēģina pārcelt latviski – taču ne tulkojot, bet rakstot.

Pārlasot paša rakstīto, režisoram bieži ir sajūta, ka to ir rakstījis kāds cits cilvēks. Paša rakstīšanai viņš līdz galam nenotic un nesaprot, kā tas notiek. Iespējams, tādēļ, ka rakstīšana viņam nenotiek statiski, sēžot pie rakstāmgalda. Viņš raksta lidostās, pārlidojumos – grāmatu “Amaya” viņš pabeidza Frankfurtē, bērnu grāmatu lietuviešu valodā – Minhenē.

Spilgti iesežas prātā vārdi, ko Māris saka par rakstīšanu: “Viss sākas ar negribēšanu. Bet tās ir tikai domas, jo, tiklīdz sāk darīt, viss notiek. Kā teicis Pikaso – *negaidi iedvesmu, iedvesma rodas darot*. Tā tas ir. Vislabāk palīdz darbs un termiņš,” pasmejams, un pilnīgi piekritu teiktajam, papildinot, ka rakstniekam diemžēl nav neviena no ārpuses, kurš termiņu var uzlikt, un paša uzliktais termiņš tiek reti ievērots.

Turpinājumā jautāju par to, vai, lasot grāmatas, rodas idejas par to ekranizēšanu. Māris atsauc atmiņā gadījumu, kad vēlējis ekranizēt Laimoņa Pura tetraloģiju “Degošais pilskalns”, kas vēsti par zemaļu virsaiša Nameja dzīvesgājumu. “To lasot, es redzēju uz ekrāna visu – degošo pilskalnu, vilkus, kas dzenas pēc pajūga, visu, taču tā iecere aprāvās. Viena no problēmām ir tāda, ka paralēli esošām iecerēm visu laiku nāk jaunas idejas, kas vienlaikus, protams, ir priekšrocība, vienīgais – jāmek izvērtēt prioritātes.”

Tuvojoties sarunas nobeigumam, režisors, domājot par savām nepabeigtajām grāmatām, iztēlojas, kā būtu, ja varētu pārdot nepabeigtus darbus. Piebilstu, ka tādu droši vien tad būtu daudz vairāk par pabeigtajām. Ilze rosina, ka tās varētu pārdot kā idejas, ko cits rakstnieks tālāk turpina vai pabeidz.

Sagatavoja: Inga Pizāne

bija tā, ka, aizverot grāmatu, piemēram, tos pašus “Trīs musketierus” – man vienmēr gribējies to stāstu turpināt – tu esi iegājis iekšā stāstā, stilistikā, tēlos, un ir sajūta, ka tu varētu rakstīt to grāmatu tālāk,” viņš paskaidro.

Interesanti, ka vienu no grāmatām, kuru Māris raksta, sauks “Bastians” un tā ir par cilvēku, kurš pamostas Londonā nakts vidū grāmatu veikālā, nezinošs, kā ir tur nokļuvis. Iedvesmu šādam stāstam režisors ir guvis, apmeklējot *Foyles* grāmatu veikalu Londonā. Māris Martinsons raksta grāmatas gan latviski, gan lietuviski. Lietuvā viņam iznākušas jau 3 grāmatas. Tagad vienu no tām (par Ziemassvētku vakaru) ar sievas palīdzību viņš mēģina pārcelt latviski – taču ne tulkojot, bet rakstot.

Pārlasot paša rakstīto, režisoram bieži ir sajūta, ka to ir rakstījis kāds cits cilvēks. Paša rakstīšanai viņš līdz galam nenotic un nesaprot, kā tas notiek. Iespējams, tādēļ, ka rakstīšana viņam nenotiek statiski, sēžot pie rakstāmgalda. Viņš raksta lidostās, pārlidojumos – grāmatu “Amaya” viņš pabeidza Frankfurtē, bērnu grāmatu lietuviešu valodā – Minhenē.

Spilgti iesežas prātā vārdi, ko Māris saka par rakstīšanu: “Viss sākas ar negribēšanu. Bet tās ir tikai domas, jo, tiklīdz sāk darīt, viss notiek. Kā teicis Pikaso – *negaidi iedvesmu, iedvesma rodas darot*. Tā tas ir. Vislabāk palīdz darbs un termiņš,” pasmejams, un pilnīgi piekritu teiktajam, papildinot, ka rakstniekam diemžēl nav neviena no ārpuses, kurš termiņu var uzlikt, un paša uzliktais termiņš tiek reti ievērots.

Turpinājumā jautāju par to, vai, lasot grāmatas, rodas idejas par to ekranizēšanu. Māris atsauc atmiņā gadījumu, kad vēlējis ekranizēt Laimoņa Pura tetraloģiju “Degošais pilskalns”, kas vēsti par zemaļu virsaiša Nameja dzīvesgājumu. “To lasot, es redzēju uz ekrāna visu – degošo pilskalnu,

vilkus, kas dzenas pēc pajūga, visu, taču tā iecere aprāvās. Viena no problēmām ir tāda, ka paralēli esošām iecerēm visu laiku nāk jaunas idejas, kas vienlaikus, protams, ir priekšrocība, vienīgais – jāmek izvērtēt prioritātes.”

Tuvojoties sarunas nobeigumam, režisors, domājot par savām nepabeigtajām grāmatām, iztēlojas, kā būtu, ja varētu pārdot nepabeigtus darbus. Piebilstu, ka tādu droši vien tad būtu daudz vairāk par pabeigtajām. Ilze rosina, ka tās varētu pārdot kā idejas, ko cits rakstnieks tālāk turpina vai pabeidz.

Sagatavoja: Inga Pizāne

JĀŅA ROZES APGĀDS

Andžela Naneti MANŠ VECTĒVS BIJA ĶIRŠU KOKS

No itāļu valodas tulkojusi Dace Meiere
Mākslinieks Krišs Salmanis

Grāmata izdota ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu

Andžela Naneti, viena no spožākajām itāļu mūsdienu bērnu rakstniecēm, dzimusi 1942. gadā. Sarakstījusi vairāk nekā 20 grāmatas, no kurām romāns “Mans vectēvs bija ķiršu koks” ir izpelnījies īpašu ievēribu. Tas pirmoreiz iznāca 1998. gadā un kopš tā laika tiek izdots arvien no jauna, tulkots vismaz 24 valodās, saņēmis apbalvojumus gan Itālijā, gan arī citās valstīs un nu jau pamatoti dēvējams par itāļu bērnu literatūras klasiku.

Grāmatā stāstīts par pilsētas zēnu Tonīno, kuram ir gādīga mamma un tētis, un četri vecvecāki. Vieni ir smalki pilsētnieki, dzīvo turpat kaimiņos un lielāku vērību velta savam sunim nekā mazdēlam, savukārt

otri – vectētiņš Otaviāno un vecāmma Teodolinda – vienkārši un sirsnīgi ļaudis, kas dzīvo laukos, kopj dārzus un mājputnus saimi. Viņu māja un dārzs ir mazā Tonīno laimes zeme, tur var kāpt kokos, jāt uz zoss un brokastīs dabūt gogelmogeli.

Dzīve gan nav vieni vienīgi prieki – ir jāiet uz bērnudārzu un skolu, un skolotājas un klasesbiedri ne vienmēr ir saprotoši, arī vecāki mēdz strīdēties, bet vecvecāki kļūst arvien vecāki un viņus piemeklē dažādas kaites. Un vēl – pilsētas priekšnieki grib atņemt vectētiņam daļu no dārza, lai būvētu jaunu ceļu tieši tur, kur aug vectētiņa lolotais milzīgais ķiršu koks, ko viņš savulaik stādījis par godu savas vienīgās meitas, Tonīno mamma, piedzimšanai. Ķiršu kokā augu gadu vītero putni, pavasarī tas iegrimst ziedu mākonī, bet vasaras svelmē sniedz pavēni un apdāvina ar ogām – vai ko tādu drikst iznīcināt? Tāpēc Tonīno visiem spēkiem ir gatavs koku aizstāvēt.

“Grāmata, kas trāpīgi un asprātīgi zīmē cilvēkus, spēj saraudināt un vienlaikus saglabā apbrīnojamu vieglumu un gaišumu.” (Tulkotāja Dace Meiere)

Grāmatai ilustrācijas veidojis mākslinieks Krišs Salmanis. Dzimis 1977. gadā Rīgā, studējis Vizualās komunikācijas nodaļā Latvijas Mākslas akadēmijā un Ķelnes Mediju mākslas akadēmijā, piedalās izstādēs kopš 1996. gada, allaž ar saviem darbiem piesaistot skatītāju un mākslas kritiķu uzmanību. 2013. gadā kopā ar Kasparu Podnieku pārstāvēja Latviju Venēcijas mākslas biennālē, bet 2017. gadā par izstādi “Dziesma”, ko veidoja kopā ar Annu Salmani un Kristapu Pētersonu, saņēma augstāko laikmetīgās mākslas apbalvojumu Latvijā – Purviša balvu. www.salmanis.com.

*Bieži vien vectēvs sēdēja aizvērtām acīm, nepakusti-
nādams ne pirksta. Reiz es viņu pārsteidzu tā sēžam un
jautāju: – Vectēv, vai tu esi miris?*

*Viņš pavēra vienu aci, līdzīgi kā mēdza darīt vecāsmātes
vistas, un pamāja, aicinot pienākt tuvāk.*

*– Nāc, apsēdies, – viņš teica, pabrīvēdams vietu uz
krēsla. Es apsēdos, viņš aplika man roku ap pleciem un
ar plaukstu aizklāja man acis. – Un tagad pasaki, ko tu
redzi, – viņš čukstēja.*

*Atbildēju, ka redzu tikai tumšumu, un viņš teica:
– Klausies.*

*Ieklausījos un izdzirdu klusu klusītiņu čiepstēšanu un
tad vieglu šalkoņu starp lapām.*

*– Tur zīlītēm ir ligzda. Redzi mammu, kas mazuļiem
nes barību?*

*Redzēt es neko neredzēju, taču dzirdēju spārnu vēdas
un tad smalku čiep, čiep, čiep. Trakums, kas par
spalgām balstiņām!*

*– Māte liek mazaļiem knābī barību, – vectēvs skaidroja.
– Un tagad klausies vēl.*

Sadzirdēju spēcīgu dūkšanu.

*– Tās ir bites, kas dodas uz stropu. Viņas ir izsūkušas
no ziediem nektāru un tagad atgriežas mājās pilniem
vēderiem. Vai tu viņas redzi?*

*Ieklausījos vēl, un man šķita, ka tiešām varu saredzēt
tās nabaga bites, kam vēders tik resns un smags, ka
viņas gandrīz vai nevar palidot.*

*Tad vectēvs noņēma plaukstu man no acīm un jautāja:
– Saprati? Ja tu uzmanīgi klausies un sakoncentrējies,
vari daudz ko ieraudzīt tik skaidri, it kā acis tev būtu
vaļā. Un tagad paklausies, kā elpo ķirsis.*

*Es atkal aizvēru acis un sajutu vieglu dvesmu slīdam
man pār seju, un sadzirdēju, kā ķirša lapas vieglītēm
kustas. – Taisnība, vectēv, Felīce elpo, – es teicu.*

*Vectēvs noglaudīja man galvu un vēl kādu brīdi sēdēja
nekustīgi: es viņu vēroju un redzēju, ka viņš smaida.*

*Kad domāju par vectēvu Otaviāno, vienmēr atceros to
dienu, kad viņš man iemācīja klausīties, kā elpo koki.*

Uve Timms PUTNU VĒROTĀJS

ATTIECĪBU ROMĀNS

Uves Timma jaunais, brīnišķīgi veidotais un daudzslāpains romāns "Putnu vērotājs" ar augstu intensitāti un vienlaikus gandrīz meditatīvu mieru precīzi, skaisti, komiski un gudri stāsta par iekāres varu, par dzīves noslēpumainajiem spēles noteikumiem un par atvadišanās mākslu.

Kāds vīrietis ir zaudējis visu: draudzeni, darbu, dzīvokli, viņš ir bankrotējis un iegrimis parādos. Nu viņš kādu laiku dzīvo pilnīgi viens uz salas Elbas grīvā un pilda ornitologa pienākumus. Gandrīz eremīta eksistence, kuru izjauc kāds zvans. Anna piesaka savu apciemojumu – tieši tā pati Anna, kura pirms sešiem gadiem aizbēga no viņa uz Ņujorku.

Imants Ziedonis, tulkotājs Valdis Bisenieks ES SKAITĪJU UN NONĀCU PIE VIENA

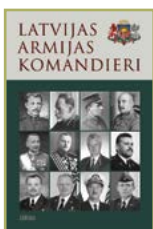
Sadarbībā ar Radošās Eiropas atbalstu, Austrijas izdevniecību "Wieser" un Imanta Ziedoņa fondu "Vieglī" ir iznākusi Imanta Ziedoņa dzejas izlase "Es skaitīju un nonācu pie VIENA". Krājums ir bilingvāls – latviešu un vācu valodā. Atdzejojāts – Valdis Bisenieks. Šo dzejas izlasi pēc draugu pamudinājuma sakārtojais pats Imants Ziedonis un to bija iecerējis kā vienotu veselumu. Valdis Bisenieks arī saglabājis dzejnieka kārtojumu. Izlasē iekļauti dzejoļi, kas radīti laika posmā no 1968. līdz 1994. gadam.

Džorns Ljērs Horsts ZIEMĀ SLĒGTS

SKANDINĀVU DETEKTĪVS

Larvikas policijas Kriminālo izmeklējumu departamenta galvenais inspektors Viljams Vistingss uzsācis šķietami neatšķetināmu mīklu par vasarnīcu rajonā izdarītu slepkavību. Domu pavedieni ved visdažādākajos virzienos, aizvedot Vistingu tālu prom no slepkavības norises vietas – no Norvēģijas uz Lietuvu, kur visrūditākie noziedznieki kļūst par neatsveramiem lieciniekiem, kas palīdz lietas atrisinājumam. Cauri visam vijas inspektora meitas Laines kaislīgā mīlestība ar Tomiju, kurš savulaik tiesāts par narkotikām...

LATVIJAS ARMIJAS KOMANDIERI

Grāmata par Latvijas armijas komandieriem 20. gs. un 21. gs. sākumā būs mēģinājums iespējami godīgi izstāstīt par tiem latvju vīriem, kuri sev atvēlētājā laikā pieņēma izaicinājumu un uzņēmās radīt un vadīt pirmos bruņotos formējumus cīņā par valsts brīvību un neatkarību.

Grāmatas pirmajā daļā paredzēts iekļaut biogrāfiskus materiālus par pulkvedi Oskaru Kalpaku, ģenerāļiem Jāni Balodi, Dāvidu Simansonu, Mārtiņu Peniķi, Pēteri Radziņu, Krišjāni Berķi, bet otrajā daļā – pulkvežiem Daini Turlo, Juri Dalbiņu, Juri Eihmani, kā arī viceadmirāli Gaidi Andreju Zeibotu, ģenerālmajoru Juri Maklakovu un ģenerālleitnantu Raimondu Graubi. Šo izdevumu papildina foto materiāli no komandieru un autoru personīgajiem arhīviem.

ORGANIZĒ

Latvijas Rakstnieku savienība

STARPTAUTISKĀ RAKSTNIEKU UN TULKOTĀJU MĀJA
INTERNATIONAL WRITERS' AND TRANSLATORS' HOUSE

ATBALSTA

Kultūras ministrija

Baltic International Bank

LABĀKAIS DZEJAS DARBS

Daina Sirmā "Dievainies" (Pētergailis),
Anna Auziņa "Annas pūra govjs" (Neputns),
Raibis "Pistacejis" (Biedrība "Kukuži"),
Einārs Pelšs/Demon "Condom" (SIA "Valters Dakša")

LABĀKAIS LATVIJAS AUTORA ORIĢINĀLLITERĀTŪRAS DARBS BĒRNIEM

Zane Zusta "Ucipuci domā ārpus kastes" (NOT Yet),
Rūta Briede "Kaiju karalienes noslēpums" (Liels un mazs),
Andra Manfelde "Kurš no mums lidos?" (Dienas Grāmata),
Pauls Bankovskis "Kur pazuda saimnieks?" (Liels un mazs)

LABĀKAIS PROZAS DARBS

Rihards Bargais "Plikie ruki" (Zvaigzne ABC),
Inga Abele "Duna" (Dienas Grāmata),
Kristīne Ulberga "Tur" (Dienas Grāmata),
Andra Manfelde "Virsnieku sievas" (Dienas Grāmata)

LABĀKAIS ĀRVALSTU LITERĀTŪRAS TULKUJUMS LATVIEŠU VALODĀ

Valdas Salmiņas tulkotā Narekas Grigora "Zēlabu grāmata" (Jumava),
Daces Meieres tulkotais Italo Kalvīno "Neredzamās pilsētas" (Neputns),
Dena Dimiņa tulkotais Sjouna "Skugabaldrs / Ēnu lapsa" (Mansards),
Kārļa Vērdiņa atdzejojā Emīlijas Dikinsones bilingvālā dzejas izlase "Āboliņš un bite / One Clover, & a Bee" (Neputns)

Speciālbalsa

Māra Grudule "Latviešu dzejas sākotne 16. un 17. gadsimtā kultūrvēsturiskos kontekstos" (LU Literatūr as, folkloras un mākslas institūts)

Mūža balva

Literatūrzinātniece
Līvija Volkova

Speciālbalsa

Gundega Grīnuma "Viņpus Alpiem. Rainis un Aspazija Kastanola. Jaunatklāti tuvplāni" (Mansards)

JAUNA RAKSTĪŠANAS ĒRA

RAKSTĪŠANA

ir kā izmēģinājums.
Sāc no nekā
un attīsties!

- E. L. Doctorow

DART GP
— Lodiņu pildspalva —

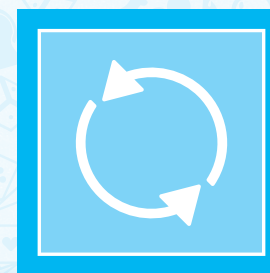
MĪKSTA RAKSTĪŠANA BEZ TRAIPIEM UN ATSTARPĒM

- ✓ Mīksta tinte un speciāls uzgalis nodrošina ideālu rakstīšanas gludumu.
- ✓ Antibakteriālais grips aizsargā pret tūznu veidošanos.
- ✓ Elegants itāļu dizains.

*Visas UNIMAX pildspalvas ir piemērotas arī kreijiem.

SPĒLE NEIEPATIKĀS? APMAINI PRET CITU!

LAI SAMAINĪTU SPĒLI, IR JĀATCERAS:

- Obligāti saglabāt pirkuma čeku;
- Spēle var būt atvērta un spēlēta;
- Spēle jāatgriež pilnā komplektācijā.

BRAIN GAMES

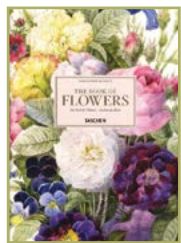
WWW.BRAIN-GAMES.COM

**Visas Brain Games spēles, kurām virsū ir logotips,
var samainīt 14 dienās pret citu Brain Games spēli.**

Pajautā pārdevējam un uzzini vairāk!
Akcija notiek līdz 1. augustam visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE.

Taschen

H. Walter Lack THE BOOK OF FLOWERS

The finest floral treasures of Pierre-Joseph Redouté (1759-1840) the French flower painter devoted himself exclusively to capturing the diversity of flowering plants in watercolor paintings which were then published as copper engravings, with careful botanical descriptions. The darling of wealthy Parisian patrons including Napoleon's wife Josephine, he was dubbed "the Raphael of flowers," and is regarded to this day as a master of botanical illustration.

This elegant catalogue brings together all engravings from Redouté's illustrations of Selection of the Most Beautiful Blooms and Branches with the Finest Fruits and the most astounding images from the Lilies. Offering a vibrant overview of Redouté's admixture of accuracy and beauty, it is also a privileged glimpse into the magnificent gardens and greenhouses of a bygone Paris.

Oneworld Publications

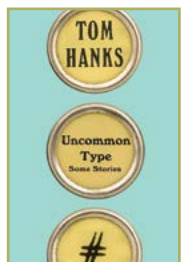

Jennifer Nansubuga Makumbi KINTU

The year is 1750. As he makes his way to the capital to pledge allegiance to the new leader of the Buganda Kingdom, Kintu Kidda unleashes a curse that will plague his family for generations. As the centuries pass, the tale moves down the bloodline, exploring the lives of four of Kintu Kidda's descendants. Although the family members all have their own stories and live in very different circumstances, they are united by one thing – the struggle to break free from the curse and escape the burden of their family's past.

Blending Ganda oral tradition, myth, folktale and history, Jennifer Nansubuga Makumbi has brought to life an extraordinarily colourful cast of characters to produce a powerful epic – a modern classic.

Random House

Tom Hanks UNCOMMON TYPE: SOME STORIES

A collection of seventeen wonderful short stories showing that two-time Oscar winner Tom Hanks is as talented a writer as he is an actor.

A gentle Eastern European immigrant arrives in New York City after his family and his life have been torn apart by his country's civil war. A man who loves to bowl rolls a perfect game--and then another and then another and then many more in a row until he winds up ESPN's newest celebrity, and he must decide if the combination of perfection and celebrity has ruined the

thing he loves. An eccentric billionaire and his faithful executive assistant venture into America looking for acquisitions and discover a down and out motel, romance, and a bit of real life. These are just some of the tales Tom Hanks tells in this first collection of his short stories. They are surprising, intelligent, heartwarming, and, for the millions and millions of Tom Hanks fans, an absolute must-have!

JAUNUMS!

SCENTOS®

Produkti
pieejami lielākajās
grāmatnīcās
JĀNIS ROZE
un www.jr.lv

**Aromatizētie zīmuļi,
flomāsteri un pildspalvas!
Piešķir savam zīmējumam
smaržu ar spilgtiem un
saldiem krāsu toniēm!**

VIŠLABĀKĀ LATVIEŠU DZIESMU IZLASE BĒRNIEM

RAIMONDA PAULA, IMANTA KALNIŅA, GUNTARA RAČA, JĀNA ĶIRŠA UN CITU AUTORU DZIESMAS DZIED DZEGUŽĪTE, KNĪPAS UN KNAUĶI, ZELTĀBELE, RASA, LAURIS REINIKS, ANTRA STAFECKA, AIJA ANDREJEVA, ZANE GUDRĀ U.C.!

3. DAĻA

MEKLĒJIET ALBUMU VISĀS GRĀMATNĪCĀS "JĀNIS ROZE",
MŪZIKAS IERAKSTU SALONĀ "MIKROFONS" T/C SPICE UN WWW.MICREC.LV

MICREC
MIKROFONA IERAKSTI

MŪZIKA VAIRUMĀ

MIKROFONA IERAKSTU NOLIKTAVAS IZPĀRDOŠANA

TIKAI 2 CENAS

3€ 5€

TIKAI 3 DIENAS
12., 13., 14. APRĪLĪ

SĒLPILS IELĀ 2C, RĪGĀ
Vairāk par akciju www.micrec.lv

ĪPAŠIE PIEDĀVĀJUMI PIRCĒJA KARTES ĪPAŠNIEKIEM!

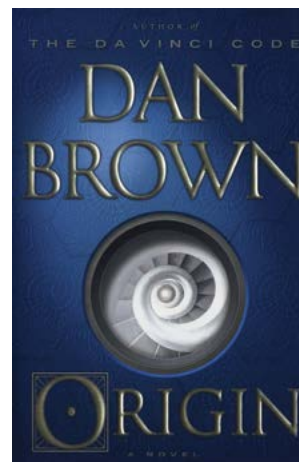
Pircēja karte
€ 3,50 € 7,00-

Spēle
€ 8,67
€ 14,45

-40%

Puzle
€ 6,57
€ 10,95

-40%

Grāmata
€ 10,77
€ 17,95

Grāmatas

-20%

Piedāvājums spēkā, uzrādot Pircēja karti, no 1. līdz 30. aprīlim visās grāmatnīcās JĀNIS ROZE.

SAŅEM ATLAIDES ARĪ PIE MŪSU SADARBĪBAS PARTNERIEM

-20%

Alis Lingua
Valodas • Konsultācijas • Pārtulkošanas • Tērzāģi

-15%

-10%

-10%

OPTIKA metropole -10%

Tev Skaistajai -10%

Mikrofons -5%

Vairāk informācijas meklē www.jr.lv

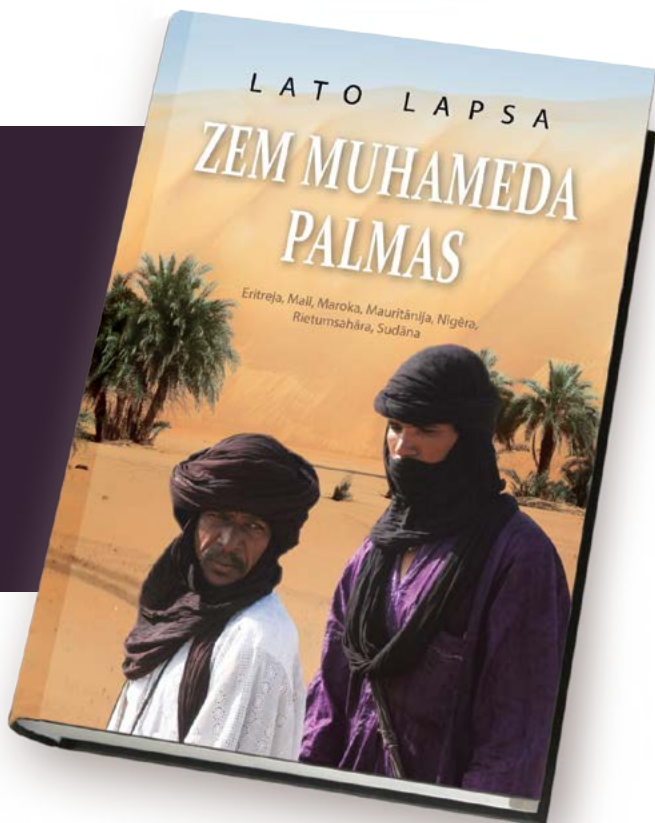

Lato Lapsa

ZEM MUHAMEDA PALMAS

Eritreja, Mali, Maroka,
Mauritānija, Nigēra,
Rietumsahāra,
Sudāna

Ar autora fotogrāfijām

“Allāhs aizvāca visus cilvēkus un dzīvniekus no tuksneša, lai viņam būtu vieta, kur pastaigāties mierā. Tāpēc vareno Sahāru sauc par Allāha dārzu,” vēsta tuksneša iemītnieku gudrība.

Nu ar katru gadu aizvien vairāk izskatās, ka Allāhs ir nopietni apņēmies savu pastaigu vietu paplašināt un padzīt no tās nelūgtos iemītniekus. Taču es viņus vēl iespēju satikt – gan Sudānā un Mauritānijā, gan Mali un Nigērā, gan Marokā, Rietumsahārā un Eritrejā.

Lato Lapsa

 Dienas
Grāmata

www.dgramata.lv